

ведоха и предадоха на пашата голѣмия български апостолъ Бачо Киро. Този бележитъ апостолъ и бунтовникъ, като избѣгалъ отъ Дръновския манастиръ, стигналъ въ селото си Бѣла църква и се крилъ тамъ нѣколко време. Страхливи селяни чорбаджии съобщили на турцитѣ, гдето се крие Бачо Киро. Той билъ хванатъ, откаранъ въ с. Балванъ и предаденъ ни пашата.

Съ плененитѣ [въ Севлиево народни борци и съ Бачо Киро Фазлж паша гордо пристигна въ Търново, гдето бѣ посрещнатъ отъ турцитѣ.

Отъ Горна Орѣховица бѣха сжщо докарани въ Търново апостолитѣ Георги Измирлиевъ, Иванъ Пановъ и други.

Тѣй въ Търново бѣха събрани около 1000 души българи отъ цѣлия окржгъ. Тѣ бѣха нахвърляни въ тъмнитѣ вонещи тъмници, гдето чакаха своята сждба.

Сждане.

Единъ день въ Търново пристигна главенъ сждникъ, изпратенъ отъ султана въ Цариградъ. Името на този сждникъ бѣ Али Шефикъ-бей. Съ него дойдоха и двамата му синове. Али Шефикъ-бей нареди да се образува единъ голѣмъ сждъ отъ 14 сждии—7 турци и 7 българи. Председателъ на сжда бѣ беятъ. Започна се голѣмо сждебно дѣло. Трѣбваше да се реши сждбата на 1000 души. Едни отъ тѣхъ бѣха, наистина, бунтовници, но повечето бѣха невинни, българи, хванати по разни мѣста и докарани въ града. Председателтъ на сжда Али бей науми да измъкне отъ невиннитѣ българи много пари и тогава да ги освободи. За тази работа бѣха дошли двамата му синове. Тѣ се наговориха съ нѣкои търновски турци, които обикаляха затворенитѣ и имъ казваха да съ-